

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3CdoR/11/2025
Identifikačné číslo spisu: 1225200081
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2025
Meno a priezvisko: Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:1225200081.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa B., narodeného W., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Bratislava, Vázovova 7/A, dieťa matky T., narodenej W. zastúpenej spoločnosťou JUDr. Tomáš Dopita | ADVOKÁT, s.r.o., Bratislava, Vázovova 6838/9B, IČO: 53998791, a otca A. X., narodeného W., zastúpeného spoločnosťou PM Lawyers, s.r.o., Bratislava, Budyšínska 3A, IČO: 47251387, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 9P/6/2025, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. mája 2025 sp. zn. 14CoP/63/2025, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 05. februára 2025, č. k. 9P/6/2025-43 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým v trvaní až do právoplatného skončenia konania vedeného Mestským súdom Bratislava II pod sp. zn. 9P/3/2025 dočasne zakázal otcovi styk s maloletým synom A. B. X., nar. XX. XX. XXXX (I. a II. výrok). Zároveň dočasne pozastavil účinnosť rozsudku Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 23P/16/2023 zo dňa 30. 01. 2023 vo výroku o úprave styku otca s maloletým synom (III. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu účastníkovi nárok na ich náhradu nepriznal (IV. výrok).

1.1. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že ohľadom maloletého dieťaťa v súčasnosti prebieha na súde prvej inštancie konanie o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vedené pod sp. zn. 9P/3/2025. Súd prvej inštancie po zvážení všetkých skutočností, ktoré matka vo svojom návrhu uviedla dospel k záveru, že návrhu matky je možné vyhovieť. Mal za to, že skutočnosti tvrdené matkou v návrhu sú závažné do takej miery, že dočasný zákaz styku otca s maloletým možno považovať za nevyhnutý. Z predložených dôkazov (fotodokumentácia drogy, fotokópie potvrdení o vykonaní testov na drogy) mal za osvedčené podozrenie, že otec aj v súčasnosti užíva omamné a psychotropné látky, v dôsledku ktorých je priamo ohrozené aj zdravie a vývoj maloletého. Matka poukázala na to, že

skutočnosť, že otec pravidelne užíva drogy, bola nesporná, keďže sa tieto informácie nachádzajú aj v rozsudku o rozvode manželstva a otec tieto skutočnosti sám aj dobrovoľne priznal. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou matky hlavne za situácie, že otec reálne niekoľko rokov spätne tvrdé drogy skutočne užíval, a aj keď tvrdené skutočnosti nie sú absolútne preukázané, mal za to, že s ohľadom na minulosť otca vzbudzujú dôvodné pochybnosti o vhodnosti prostredia, v ktorom sa reálne maloletý má nachádzať počas realizácie styku s otcom, a ktoré považuje za prostredie pre maloletého nebezpečné a nepriaznivé. Súd prvej inštancie uviedol, že bude pokračovať v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/3/2025, kde po zabezpečení dôkazov a ich vyhodnotení rozhodne vo veci samej.

1.2. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na odvolanie otca, uznesením z 28. mája 2025 sp. zn. 14CoP/63/2025 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla. Zároveň určil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nerozhodol správne, keď navrhované neodkladné opatrenie nariadil, a preto podľa ust. § 388 CSP jeho uznesenie zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Styk otca s malolekým dieťaťom je aktuálne upravený rozhodnutím súdu - rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č. k. 23P/16/2023-226 zo dňa 30. 01. 2024, ktorý je podmienený tým, že otec je povinný sa pri každom styku s malolekým dieťaťom preukázať negatívnym výsledkom testu na omamné a psychotropné látky. Tvrdenia matky o vystavení maloletého dieťaťa riziku styku s otcom, ktorý v súčasnosti požíva drogy, neboli dostatočným spôsobom osvedčené. Odvolací súd sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorý listinné dôkazy predložené matkou v konaní vyhodnotil ako dostatočne osvedčujúce podozrenie, že otec v súčasnosti užíva omamné a psychotropné látky, v dôsledku čoho je priamo ohrozené zdravie a vývoj maloletého. V tomto smere sa žiada dodať, že samotné podozrenie o skutočnosti, že otec je užívateľom omamných a psychotropných látok (čo otec v podanom odvolaní popiera), založené na v konaní predložených fotografiách zobrazujúcich podľa tvrdení matky sklenku a skladačku s pervitínom, ku ktorým sa matka i otec v priebehu konania zhodne vyjadrili, že boli vyhotovené v minulosti, a teda nie sú aktuálnymi, ako i konštatovanie, že otec sa v minulosti v priebehu konania o rozvod manželstva k užívaniu drog dobrovoľne sám priznal, nemožno samo o sebe považovať za dostatočne odôvodňujúci záver, že otec je užívateľom drog i v aktuálnom období. Súčasne odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že len samotné podozrenie, že otec by mal byť i v súčasnosti užívateľom omamných a psychotropných látok, ktoré nie je podložené adekvátnym dôkazom, nie je dostačujúce a nemožno na jeho základe založiť argumentáciu o potrebe nevyhnutného okamžitého zásahu súdu do výkonu rodičovských práv a povinností vyslovením zákazu styku otca s malolekým dieťaťom, čím by sa im de facto zamedzilo v akomkoľvek kontakte. Totožne ku v konaní predloženým potvrdeniam o vykonaní testov na prítomnosť omamných a psychotropných látok v organizme otca odvolací súd uvádza, že zo samotnej skutočnosti, že otec ručne dopísal do predmetných potvrdení názov tretej látky, na ktorú však nemal byť otestovaný, čo aj v odvolaní sám priznal, nemožno vyvodiť záver, že by za predpokladu, ak by na danú látku reálne otestovaný bol, by výsledok testu zároveň v danom čase vykazoval jeho pozitívitu. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu nevyplýva, že by bol matkou v priebehu konania preložený relevantný dôkaz hodnoverne osvedčujúci skutočnosť, že otec je i v súčasnej dobe užívateľom omamných a psychotropných látok. Iba samotné podozrenie matky, že by otec mohol byť i v súčasnej dobe užívateľom drog, ako už bolo uvedené, nie je samé o sebe dostačujúce na tak výrazný zásah do práv otca a maloletého, akým je, i keď len dočasná, avšak veľmi radikálna úprava formou zákazu styku. Súd rovnako nemal za osvedčené, že by o maloletého v čase realizácie styku s otcom nebolo riadne postarané, prípadne že by malo byť zo strany otca zasahované do jeho psychickej alebo fyzickej integrity. K matkou deklarovanému násilnému aktu (facka), ktorého sa mal podľa jej tvrdení dopustiť otec na maloletom, odvolací súd konštatuje, že sa jedná o incident z roku 2022, ktorý v súčasnosti nemôže byť relevantným podkladom osvedčujúcim dôvodosť a nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia o dočasnom zákaze styku otca s malolekým dieťaťom. Bez ohľadu na to, či zmienené konanie otec v minulosti počas konania vedeného pred súdom prvej inštancie nepoprel, nemôže toto slúžiť na podporu preukázania aktuálnych pomerov účastníkov konania počas realizácie styku, kedy odvolací súd mal za to, že ojedinelý incident z minulosti nemá výpovednú hodnotu ohľadom

aktuálneho násilného správania otca vo vzťahu k maloletému, a teda nemožno na základe individuálneho jednorazového zlyhania otca zo dňa 20. 12. 2022 vyvodit' záver, že násilné správanie otca zasahujúce do fyzickej integrity maloletého počas realizácie styku je stále prítomné, keď uvedená skutočnosť v konaní nie len, že nebola osvedčená, ale ani nebola tvrdená. Odvolací súd mal teda za to, že matka akútnu potrebu zásahu súdu nariadením neodkladného opatrenia neosvedčila. Odvolací súd nezistil, že by matkou uvádzané dôvody predstavovali také skutočnosti, pre ktoré by bol v zmysle už vyššie uvedených právnych predpisov nevyhnutný zásah súdu formou navrhovaného neodkladného opatrenia z dôvodu hroziacej ujmy na strane maloletého dieťaťa. Nebola dostatočne preukázaná alebo aspoň osvedčená skutočnosť, že by v danom prípade existovala akákoľvek bezprostredne hroziaca ujma, ku ktorej by mohlo dôjsť, keby súd vo veci neodkladné opatrenie nenariadil. Vzťahy medzi rodičmi sú síce problematické a konfliktné, no pokiaľ ide o maloletého, ktorého záujem sa v tomto konaní sleduje ako prvoradý, súd nezistil, že by bolo aktuálne ohrozené jeho zdravie, život, výživa, výchova či iný dôležitý záujem. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd nepovažoval v tomto prípade za naplnené podmienky nevyhnutné na to, aby pristúpil k nariadeniu neodkladného opatrenia, keďže nebola osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Žiada sa opakovane zdôrazniť, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej (vzhľadom i na zákonom limitovanú lehotu na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), preto súd rozhoduje na základe zistených skutočností, ktoré aktuálne neosvedčujú nevyhnutnosť dočasného zákazu styku otca s maloletým, tak ako to v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matka žiadala. Odvolací súd poznamenáva, že v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenému na súde prvej inštancie bude vykonané riadne a úplné dokazovanie na posúdenie dôvodnosti návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom vo veci samej. Majúc na zreteli najlepší záujem maloletého dieťaťa ako prvoradé hľadisko pri jeho rozhodovaní, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za použitia ust. § 388 CSP zmenil a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala dočasného zákazu styku otca s maloletým dieťaťom, a to až do právoplatnosti nového rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a dočasného pozastavenia účinnosti rozsudku Mestského súdu zo dňa 30. 01. 2023 sp. zn. 23P/16/2023 vo výroku o úprave styku otca s maloletým synom ako nedôvodný zamietol. Už len záverom odvolací súd poznamenáva, že rozhodnutie sp. zn. 23P/16/2023 bolo vydané Mestským súdom Bratislava II dňa 30. 01. 2024, nie 30. 01. 2023 ako nesprávne uvádzala matka vo svojom návrhu. Keďže odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, v účinnosti zostáva úprava styku otca s maloletým dieťaťom podľa ostatného súdneho rozhodnutia (rozsudok Mestského súdu Bratislava II č. k. 23P/16/2023-226 zo dňa 30. 01. 2024).

2.2. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala matka (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP.

3.1. Dovolateľka namieta nedostatočné odôvodnenie a vysporiadanie sa s argumentáciou matky vo vyjadrení k odvolaniu otca, kde boli namietané procesné nedostatky podaného odvolania zo strany otca voči uzneseniu o zákaze styku a nesprávny procesný postup pri vyhodnotení existencie procesných podmienok pre vedenie odvolacieho konania (z dôvodu materiálneho nenaplnenia § 365 CSP a z dôvodu nenaplnenia pojmových znakov podľa § 363 CSP). Vzhľadom k tomu, že otec v podanom odvolaní argumentačne nekonkretizoval v čom majú spočívať ním formálne vymedzené odvolacie dôvody, tak odvolací súd ani nemal praktickú možnosť tieto odvolacie dôvody preskúmať v kontexte zistení súdu prvej inštancie. Krajský súd posudzoval určité námietky otca, ktoré z povahy veci zrejme vnímal ako odvolacie, avšak z hľadiska procesného postupu pre odvolacie konanie podľa ust. § 355 a nasl. CSP, bol krajský súd povinný vyhodnocovať konkrétne odvolacie dôvody v zmysle § 365 CSP a skutočnosti, ktoré mali preukazovať založenie týchto odvolacích dôvodov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu, však žiadnym spôsobom nevyplýva, aké konkrétne otcom tvrdené skutočnosti - mali byť subsumované pod odvolacie dôvody vyplývajúce z ust. § 365 CSP a tým pádom, nie je možné z odôvodnenia napadnutého uznesenia zistiť, ktoré konkrétne skutočnosti - predstavovali naplnenie konkrétnych odvolacích dôvodov. Dovolateľka namieta aj nedostatočné odôvodnenie a nedostatočné vysporiadanie sa s písomným odporúčaním kolízneho opatrovníka maloletého v podobe odporúčaného

potvrdenia uznesenia o zákaze styku. V dotknutom súdnom spise sa nachádza aj písomné odporúčanie kolízneho opatrovníka, ktorý bol maloletému stanovený, a to orgán Sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorý sa listom zo dňa 17. 03. 2025 vyjadril, že odporúča uznesenie o zákaze styku ako vecne správne potvrdiť. Krajský súd však žiadnym spôsobom v odôvodnení svojho napadnutého uznesenia nereagoval a ani nezaujal argumentačný postoj k vyššie uvedenému odporúčaní kolízneho opatrovníka. Podľa dovolateľky došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces matky nedostatočným odôvodnením v otázke vyhodnocovania užívania omamných a psychotropných látok otca ako dôvodu pre dočasný zákaz styku. Krajský súd v rámci 26. bodu až 29. bodu odôvodnenia napadnutého uznesenia zaujal taký procesný postup, kedy začal aplikovať právo a s tým predbežne osvedčené skutočnosti, výhradne na ťarchu matky a súčasne výhradne v prospech otca. Zdôraznený procesný postup odvolacieho súdu, predstavuje porušenie článku 4 prvá veta CMP. Krajský súd v Trnave zaujal postup, kedy vyložene spochybňoval ňou predložené a osvedčené skutočnosti, a to bez toho, aby náležite zohľadnil celkový chronologický kontext danej veci, pre ktorý je príznačné a nesporné, že otec bol od rozvodu účastníkov konania užívateľom omamných a psychotropných látok k čomu sa sám aj niekoľkokrát priznal (napr. sa k tomu priznal v čase rozvodu manželstva, v čase február 2023, kedy mu bolo nesporne zadržané vodičské oprávnenie z dôvodu vedenia motorového vozidla pod vplyvom návykových látok) a zároveň nesporne nikdy neosvedčil, že by podstúpil komplexnú a úspešnú protidrogovú liečbu. Z vyhlásenia otca na pojednávaní dňa 05. 06. 2025 vyplynulo, že drogy požíval práve v období, kedy nesporne zasahoval a pozmeňoval obsah potvrdení o vykonaní testov na prítomnosť omamných a psychotropných látok vo svojom tele (napr. potvrdenia o vykonaní testov z októbra a novembra 2024). Záver krajského súdu, ktorým sa na jednej strane stotožnil s neoprávnenými zásahmi otca do obsahu testov na prítomnosť omamných a psychotropných látok a súčasne na druhej strane, aspoň predbežne neosvedčil jeho aktívny vzťah k drogám je v rozpore s elementárnym logickým prístupom k danej veci. Ďalej krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia nezohľadnil ostatné podklady v súdnom spise, ide najmä o fotodokumentáciu zranení otca, (o ktorých má matka za to, že mu vznikli v rámci styku so spoločnosťou, pre ktorú je príznačné požívanie drog), nevyhodnotil tiež hlasovú správu, v rámci ktorej otec výslovne vyjadruje agresiu voči maloletému, nezobral tiež od úvahy niekdajšie Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 20CoP/46/2023-65, ktorým už bol v minulosti právoplatne uložený zákaz styku s maloletým, a to prakticky na identických okolnostiach, na akých zákaz styku uložil aj Mestský súd Bratislava II, v konaní so sp. zn. 9P/6/2025.

3.2. Dovolateľka navrhuje, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

3.3. Vzhľadom k uvedeným okolnostiam a tiež vzhľadom k priloženým dôkazom existujú dôvodné obavy o život, zdravie a zdravý vývoj maloletého počas obdobia kedy sa dostáva do opatery otca, ktorý na základe doposiaľ predkladaných dôkazov, (najmä listinných testov, na ktorých nekorešponduje rozsah vyšetrení na drogové látky s cenou, ktorá mala byť zaplatená), ale aj vzhľadom k vlastným priznaniam obchádzal a priamo falšoval, (spôsobom bližšie opísaným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a tiež v odôvodnení uznesenia o zákaze styku) východiskovú hmotnoprávnu podmienku v podobe povinnosti predkladania negatívnych testov na omamné a psychotropné látky. Vzhľadom ku skutočnosti, že otec maloletého drogovú kontrolu v zmysle rozsudku o úprave styku otec preukázateľne obchádzal, jestvuje dôvodná obava o bezpečnosť maloletého, z čoho rezultuje stav, že maloletý sa v súčasnosti dostáva do styku s otcom, ktorý má nesporný a platne a účinne nepopretý vzťah k drogám. Dovolateľka preto navrhuje, aby dovolací súd vydal uznesenie, ktorým odloží vykonateľnosť uznesenia Krajského súdu v Trnave so sp. zn. 14CoP/63/2025 zo dňa 28. 05. 2025, a to až do právoplatného rozhodnutia o podanom dovolaní.

4. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa stotožňuje s Uznesením Mestského súdu Bratislava II, č. 9P/6/2025-43, zo dňa 05. 02. 2025 a odporúča, aby odvolací súd predmetné uznesenie potvrdil ako vecne správne. Počas pol roka od tohto vyjadrenia sa situácia zmenila. Orgán SPODaSK realizoval šetrenie pomerov v rodine maloletého A. B. X. (máj 2025). Matka maloletého v tom čase uviedla, že by dovolila synovi stretnutie s otcom v kratších intervaloch avšak za podmienky, ak by otec maloletého absolvoval protidrogové liečenie. Maloletý sa vyjadril, že s otcom sa chce stretávať, a že nehody sú viacmennej len medzi jeho rodičmi. Ak však existuje dôvodná obava o život,

zdravie a zdravý vývin maloletého dieťaťa počas obdobia, kedy je u svojho otca, je vhodné sa ňou zaoberať. Vzhľadom na vyššie uvedené orgán SPODaSK odporúča dovolaciemu súdu, aby uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

5. Podľa § 444 ods. 1, 2 CSP, dovolací súd môže na návrh odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (pozri napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/144/2019 alebo 2Cdo/91/2021, ktoré prešlo aj testom ústavnosti, viď IV. ÚS 578/2022 a v ňom odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Sž/165/95).

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody, a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

11. Pri skúmaní prípustnosti dovolania dovolací súd vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia, pričom práve dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia, (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

12. Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval či uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

13. V danej súvislosti upriamuje pozornosť na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 76/2018, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 21/2018).

13.1. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, resp. uznesenie sp. zn. 1Obdo/64/2019 zo 6. novembra 2019) len vtedy, ak toto má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k prípustnosti dovolania) sa zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie

súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonomdarca tu nepochybné zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pritom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení (sp. zn. 3Cdo/157/2017). K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým prípadne po podaní, ktorého bola podaná nadväzujúca žaloba.

14. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP), ako aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP a konanie tak končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019).

14.1. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec meritórne prejednal.

15. V predmetnej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie uznesením z 05. februára 2025, č. k. 9P/6/2025-43 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým v trvaní až do právoplatného skončenia konania vedeného Mestským súdom Bratislava II pod sp. zn. 9P/3/2025 dočasne zakázal otcovi styk s maloletým synom A. B. X., nar. XX. XX. XXXX (I. a II. výrok). Zároveň dočasne pozastavil účinnosť rozsudku Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 23P/16/2023 zo dňa 30. 01. 2023 vo výroku o úprave styku otca s maloletým synom (III. výrok). Odvolací súd na odvolanie otca, uznesením z 28. mája 2025 sp. zn. 14CoP/63/2025 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

16. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého uznesenie, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo mení, ale napr. i rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/76/2016 a odbornú právnickú literatúru - Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458).

16.1. Uznesenie, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom na začatie konania) končí. V danom prípade naďalej prebieha na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 9P/3/2025 konanie o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, teda vec sama, ktorá do času rozhodovania odvolacieho súdu nebola právoplatne skončená. Súd prvej inštancie až v konaní vo veci samej (o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu vedenom pod sp. zn. 9P/3/2025) na základe vykonaného dokazovania (aj znaleckého) so zameraním sa na preskúmanie všetkých účastníkmi tvrdených skutočností ako aj vyhodnotenia dôkazov vydá konečné rozhodnutie, ktoré bude sledovať záujem maloletého dieťaťa a jeho zdravý psychický a fyzický vývin. Dovolací súd konštatuje, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu tak nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Až súdne rozhodnutie vydané v riadnom mimosporovom konaní na základe vykonaného dokazovania, zistenia skutočného stavu veci (čl. 6 a § 35 CMP) a posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa

je tým, ktoré upravuje pomery účastníkov konečným a meritórnym spôsobom.

17. Z uvedeného je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení nekonzumuje vec samu, keďže bude dotknuté konaním a rozhodnutím vo veci samej (konaním o úprave rodičovských práv a povinnosti k maloletému), nejedná sa o rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, tak ako to prezumuje ustanovenie § 420 CSP.

18. Vzhľadom na to, že dovolanie matky smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.